

CONTEXT

LA POBRA RÚSSIA

El criminal Prigozhin, desafia al criminal Putin

Si al blanc de la neu hi afegeixes la negror d'una masmorra, queda Rússia.

La història i la gent russa viu entre aquest blanc i aquest negre, i sempre com a càstig. Només l'eterna cort dels tsars d'abans i d'ara, pot reconèixer altres colors.

Prigozhin és un antic delinqüent. Després, no se sap com (a Rússia mai saps el com) va passar amb èxit a l'Hosteleria, es va fer íntim de Putin i ara comanda un exèrcit de mercenaris més potent que tota la milícia russa.

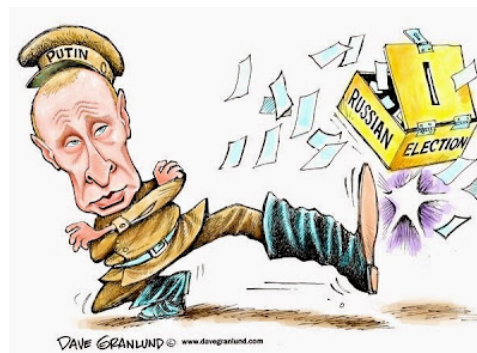
Té caràcter, sap escopir i renegar. Un cap magnífic per la colla d'assassins

que comanda. Tampoc sabem la raó per la que Putin, demana a Prigozhin fer la feina bruta d'Ucraïna, però Prigozhin la fa. Xampany i pastes pels dos amics, però són amics russos. El xampany i les pastes poden estar enverinades.

Ni se'ns acut preguntar-nos per què Prigozhin decideix marxar cap a Moscou, tampoc ens preguntarem per què a dos-cents quilòmetres s'atura i fa marxa enrere. La mediació de Lukashenko, president de Bielorrússia, és com l'anunci del cap de pista d'un circ anunciant la mitja part de l'espectacle. Temps de prendre un refresc, fotre un crit a la criatura que s'està posant pesada i esperar l'inici de la segona part. Tot segueix igual, però tots sabem que encara han de sortir els lleons.

A qui beneficiarà aquest pacte? Els pactes entre bandarres no beneficien

PUTINE TEND LA MAIN À L'UKRAÏNE...

ningú. Qui guanyarà? Els dos perquè son prou pocavergonyes. Perdrà la resta del món, això ja ho sabem i sobre tot el pobre poble rus, que ja no sap què fer per no ser desterrat a Sibèria ni entrar als calabossos de la KGB de la qual Putin en sap alguna cosa. El poble rus que dona la mà i abraça a qualsevol que els conquereixi una estona i que després els acomiada amb llàgrimes perquè durant la invasió, encara que sigui d'unes hores els soldats no han matat ningú.

I sobrevolant la gran Rússia, la ignorància del perquè ha passat el que ha passat, i el silenci i la mentida i, si no hi ha sort, el blanc de l'exili encadenat o del negre torturat.

- Qué és el que encara s'ha de fer...

www.humeurs.be

